નકલી કિતાબો ખરીદતાં પહેલાં કાદરી કુંપનીની
રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો બીલીમોરાથી
મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

ગુલ-શને શહાદત,
ઉર્ફે મજમુઆ રિવાયત.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—

[redacted], બીલીમોરીઆ.

પ્ર[redacted]નું ઠેકાણું [redacted]ર, બીલીમોરા.

આવૃત્તિ ૧ લી   સને ૧૩૩૭ હીજરી.
સને ૧૯૧૯   નકલ ૨૦૦૦

સુરત ચૌટાના પુલપર ટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કીંમત રૂ. ૦-૫-૦

ગુલ-શને શહાદત,

—:ઉર્દુ:—

મજમુઆ રિવાયત.

—:દીબાચા:—

અય મોહીબ્બાને આલે રસુલ, ગમે શહાદતે હસનેન. વોહ ગમ હે, કે જીસકે રંજમેં પુશ્તે ફલક ખમ હે, દી–દયે કલમસે અશ્ક જારી હે, કુલ જીન્નો ઇન્સ, વુહુશો તુયુર પર અપની જાનેં ભારી હેં, આસમાન તો કયામત ખુન રોયેગા, અપને આપકો વીરતગે આલમમેં ડુબોયેગા,

યે હે શોજ રંજ જીસસે હરએક આંસુ બહાતા હે,
દહલતા દીલ હે સીનેમેં કલેજા મોંહકો આતા હે.

અસાને શહાદતે હસનૈનમેં, જીકરૂશ શહા-દતેન, ઓર દરીયાયે ગમ, ઓર તુફાને કરબલા, યે તીન કિતાબેં મેરે તરફસે છપ ચુકી હેં ઓર અવ્વામમેં પસંદ હો-ચુકી હેં, ઓર વોહ બાર બાર નઇ કિતાબેં તલબ કરતે હેં. ઇસલીયે ચંદ કિતા-બોંસે અખજ કરકે, યે કિતાબ ગુલ-શને શાહાદત ઉર્ફે મજમુઆ રિવાયત, લીખકર છપવાઇ ગઇ હે, ઉમ્મીદ હે, કે યે કિતાબભી મકબુલે આમ હોગી.

જીસ શખ્સકો ઇસ કિતાબકી ઝુરૂરત હો, તો નીચે લીખ્ખે હુયે પતે પર ખત લીખકર મંગવાના, તાકે વી. પી. સે રવાના કી જાયેગી:-

અલાવા ઇસ કીતાબકે ઓર કિતાબેંભી મોઝુદ હેં, જીનમેંસે ચંદ કિતાબોંકે નામ પુસ્ત પર દરજ હેં, જો પસંદ હો, વોહ તલબ કરે. ફેહરીસ્ત બીલા કીમત રવાના કી-જાયેગી. ફક્ત વસ્સલામ.

મુ૦ બીલીમોરા, દેગડી સ્ટ્રીટ. } -:રાકીમ દુઆગો:- મીર સૈયદઅલી કાદરી.

૭૮૬.

ગુલ-શને શહાદત,

-:ઉર્ફે:-

મજમુઆ, રિવાયત.

-:રિવાયત:-

જબ સર કલમકા હુકમે ખુદાસે કલમ હુવા,
લીખ્ખા તો પેહલે નામે ઇલાહી રકમ હુવા,
પસ તસમીયાકે હમ્દો નાઅતે નબી લીખા,
યે લીખકે જીકરે શાહે શહીદાંમેં ખમ હુવા.
અફ્સોસ કયસા ઝુલ્મ સહે ઇબ્ને બુ-તુરાબ,
કયા ઇસ અલમકા શોર ઝમાનેમેં કમ હુવા.
હો-ગયે ભતીજે ભાનજે પેશે નઝર શહીદ,
સિબ્તે રસુલે પાક-પે કયા કયા અલમ હુવા.
અસગરકી લાશ હાથમેં લેકર કહે હુસેન,
અય લાલ મેરે તુઝપે કયસા સિતમ હુવા.
ઘોડેસે જબ ઝમીપે ગીરે શાહે કરબલા,

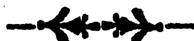
યા હુસ-રતાકા શૌર બપા દર હરમ હુવા,
હાફેઝસે કબ બયાં વોહ રકમ હોવે દોસ્તો,
જબ શાહે-દીંકા તનસે વહાં સર કલમ હુવા,

સલામ-૨.

અય ઝી-નતે જહાં સલામત સલામ લો,
અય આફતાબે બુરજે નુબુવ્વત સલામ લો,
અય ઇબને શેર શાહે શુજાઅત સલામ લો,
ઉમ્મતકે પુસ્ત-આંને હિમાયત સલામ લો,
અહમદકે નુર અયને ઇમામત સલામ લો,
અય ફાતિમાકે લાલ સલામત સલામ લો,
ઇઝહારે દુરરે બહરે વિલાયત સલામ લો,
અય કાને સિલકે ગૌહરે રહમત સલામ લો,
ઇસ ફૂયઝ્સે ખસ્તા જાનકા હઝરત સલામ લો,
અય બાદશાહે અહલે શહાદત સલામ લો.

સલામ-૩.

ઝુકાકે સરકો અદબસે હરદમ કરો મોહીબ્બો સલામ બારા,
કે જયસે હમેક હર્ફ બારા સો વયસે બરહક ઇમામ બારા,

હે નિસ્ફ અવ્વલ જો પેહલે કલમેકા નિસ્ફ આખિરભી
ઉસકા યારો,
યે બારા બારા હે હર્ફ લફ્ઝી સો માઅનીયે ખુશ
કલામ બારા,
અલી હસન ઓર હુસેનો આબિદો બાકેરો જાઅફર
ઓર કાઝીમ,
રઝા તકી વ નકી વ અસકર ઇમામ મેહદી તમામ બારા,
હે દઓર આલમકે સાલ બારા સો હે બરસકે મહીને બારા,
હરએક દીનકી હે બારા સાઅત તો બુર્જ બારા મુકામ બારા,
મોહબ્બત ઉનકી હે સબપે વાજીબ અદદભી વાજીબકે
ગીનલો બારા,
યે તર્ક વાજીબ ન કીજો હરદમ લીયા કરો તુમ યે નામ બારા,
હદીસે ઇમના અશરસે ઝહીર કે હેં કવકિબ યે નુરે ઇમાં,
બ-હુકમે નબીકે ધરમેં યેહી મદારૂલ મહામ બારા,
ગીનો મોહંમદકે ઓર અલીકે હિસાબ કરકે જો હાતિમાકે,
યે તીનોં નામોંકે બસ હેં સાહેબ હુરૂફ બા-ઇતેઝાન બારા,
નબી અલીકે કરો મુઝાયેફ તો નક્ષ બારાકા હોવે પુરા,
કહે હે હક ઉનકો બહરે ઉમ્મત શફીએ રોજે કયામ બારા,
ખુફા હે ઉનમેં ખુદામેં યે હે કરો જો વાહેદમેં ઝર્બ બારા.
જો ઇસ ઝર્બસે અદદ હો હાસીલ સો વોહ જુલ-ઓહ
તીરાય બારા,
ઇમામ બારા ઇમામ-મેંકા હુસેન સીજદેમેં સર કટાયા,
યે પરહતે હેં રકઆતેં ઝોહરકી શુમાર કર બાસો આમ બારા.

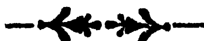
તુમ્હે તો બારા બરસકે સિનસે હુસેન રેહતી હે મહેર-ગોદ,
વોહ બારા બારા કરેંગે તેરે હરએક મકસદકે કામ બારા,

જોગીનામા-૪.

જોગીઓ અબ કુછ જરા તો બિચારો,
ગોકુલ નગરીમેં બનકે મુસાફીર આયે કહાંસે હો યારો,-જોગીઓ.
દૈસકો છોડ બદેસ હુવે તુમ દેસ ન દિલસે બિસારો,
દિલકે નગરમેં ઇશ્ક બસા હે માંગો ન હાથ પસારો-જોગીઓ.
ભરમ ભભુતી બદનપે રમાકે ઘર ઘર અલેક પુકારો,
હે યે સદા અબ જોગીજી ગુરૂકી બીગડીકો સંવારો-જોગીઓ.
દુનિયા હે બાવરી ફીર નહીં આના ચીડીઆ રેન ગુજારો,
કૌન જહાંમેં આકે રહા હે જો તુમ રહોગે પીયારો-જોગીઓ.
હીરદેમેં હરદમ ભજ મન મુરખ હે વોહી પાલન-હારો,
જાના અદમકા ડેહરા અલાઉદ્દીન છોડ વતનકો સીધારો-જોગીઓ.

જોગીનામા-૫.

ખબર લો મેરી યા હસનેન મેં જોગી તુમ્હારા હું,
તુમ્હેં મુશકીલ-કુશાઇકે લીયે મેંને પુકારા હું,
તુમ્હારે દરદે ફુરકતમેં લીયા હું હાલ જોગીકા,
યે મલબુસે ફકીરાના સભી તનપે સંવારા હું.

ગલેમેં ડાલ–કર કફની લગા–કર ખાક તન મનકો,
બનાકે હાલ જોગીકા મેં તુમ–પર જાન નિસારા હું.
તુમ્હારે નામ–પર મેરા દીલો–જાં સબ તસદ–દુક હે,
મેં જગમેં નામ લેવા આપ–હીકા આશકારા હું.
મેરે હાફીઝ તુમ્હીં હરદમ હો યા ઇબ્ને રસુલુલ્લાહ,
મેં બંદા જાન ઓર દીલસે તુમ્હારા હું તુમ્હારા હું.

———:o:———

માતમ–૬.

ઓય હાયે કયસી બાદે ખિઝાં ફીર ચમનમેં,
બાગ–બાં રો રહા હે યું ચમનમેં–રે ઓય હાયે.
જાઇ જુઇ ઓર બેલા ચમેલી,
સબ મીલ કેહતે થે રો રો યું ભેલી,
દાગ લાલા–કા હે ગમ હસનમેં–રે ઓય હાયે.
સર્વભી અબ તો રોતી ખડી હે,
ખાકે સેહરા આ મુઝપે પડી હે.
હમ ફલકકે સતાયે હેં બનમેં–રે ઓય હાયે.
બુલબુલેં ચેહ–ચહે ગુલસે છુટીં જબ,
શોરે માતમ લગીં કરને મીલ સબ,
બાગ ઉજડા રહે પર વતનમેં–રે ઓય હાયે.
બાઝ દુરરાજ તીતર કબુતર,
કુમરીયાં કર રહી હેં યું અકસર,

રોતે હેં આહુ દસ્તે ખુતનમેં-રે ઓય હાયે.
બાદ મરનેકે જબ યાદ આયે,
ગમ અલાઉદ્દીન દીલમેં સમાયે,
ઉઠ કહો તુમ લહદસે કફનમેં-રે ઓય હાયે.

———:o:———

માતમ-૭.

ઓય હાયરે મારા શાહે નવ રતનકો,
નુર રસુલ અયેન પ્યારે હસનકો-રે ઓય હાયે.
હાથમેં તેગ લે ઝાલીમોંને,
સર ઉતારા અબસ ઝાલીમોંને
તર કીયા ખુનસે સબ બદનકો-રે ઓય હાયે.
દસ્તે ગુરબતમેં બે-કસ બિચારે,
ઓર રોતે થે વોહ ડરકે મારે,
યાદ કરતે થે હરદમ વતનકો-રે ઓય હાયે.
નવ-નિહાલે ચમન કરકે બરબાદ,
ઝાલીમોંને કીયા દીલકો ફીર શાદ,
ઓદી જડ બેખ સબ પંજ-તનકો-રે ઓય હાયે.
રોતી કુબ્રા ખડી રનમેં બનરી,
લાશા લાઓ મેં દેખું દુખયારી,
કીસને મારે હેં તીશના દહનકો-રે ઓય હાયે.
ફર્ઝ હે ગમકા સારી જહાંકો,

કર અલ્લાઉદ્દીન અબ બસ બચોંકો,
ચાહ રખના તુ મેરે સુખનકો–રે ઓય હાયે.

રિવાયત–૮.

સર દીયા રાહે ખુદામેં યે જીગર કીસકા હે,
મુજ–રઈ ઓર દુરે દરિયાયે ગૌહર કીસકા હે,
રૂબરૂ આકે બ–મયદાન કહા અરઝક–ને,
સચ બતા મુજકો તુ અય રશ્કે કમર કીસકા હે,
મેરા દાદા હે અલી ઓર ચચા તીશના–લબી,
નામ કાસીમ હે મેરા અબ મુઝે ડર કીસકા હે,
તીન દીન તીશના ગુરસ્ના રહા દર દસ્તે બલા,
દીયા સર હકકી રેઝા પર યે જીગર કીસકા હે.
પુર ઝીયા નુરસે રેહતા હે મેરા દીલ હરદમ,
ફૈયેઝ હર વક્ત તેરે દીલમેં ગુજર કીસકા હે.

રિવાયત–૯.

જીસ વક્ત ગયે રનમેં પયે જંગ હુસેના,
આદાકો કીયે જાકે વહાં દંગ હુસેના,
થરરાને લગે મુજી દમે માઆર–કયે તેગ,

અયસા કીયે દર કરબો બલા જંગ હુસેના,
સબ ડાલકે હતિયાર લગે ભાગને મુલહેદ,
બરહમ હુવા મયદાનમેં જબ ખિંગે હુસેના,
સબ સુર્ખ ઝમીં હોને લગી કરબો-બલાકી,
શમશેરકા દીખલાયે હેં જબ રંગ હુસેના,
આતી-થી નિદા અલ-અમાન હર સિમ્ત વહાં-પર,
અય ફયેઝ કીયે અયસા વહાં જંગ હુસેના,

નોહા—૧૦.

અય મોમીનો આફાકમેં આયા હે મોહર્રમ,
શાહકા કરો માતમ,
ઇસ માહમેં મારે ગયે હેં કિબ્લયે આલમ,
શાહકા કરો માતમ,
ખત લીખકે જફા-કારોંને યસ-રબસે બુલાયા,
આરામ ન—પાયા,
મકતલમેં હુવા દફ્તરે દીં દરહમો બરહમ,
શાહકા કરો માતમ.
હે ચયેન ન જન્નતમેં ન હે કબ્રમેં આરામ,
રોનેસે હે બસ કામ,
ઝોહરાકી તરેહ સીના વ સર પીટકે હરદમ,
શાહકા કરો માતમ.

હો રોજકે પ્યાસે હું સીધારે સુયે કૌસર,
પર લબ ન-હુવે તર,
દો ફાતેહા શરબતપે તો બા-દીદયે પુર નુમ,
શાહકા કરો માતમ,
નાહીર યે ફરીસ્તોંસે ખડે કેહતે થે જીબ્રીલ,
રોનેકી હો તાઅમીલ,
દસવીંકો મોહર્રમકી ગીરા અરશે મોઅઝ્ઝમ,
શાહકા કરો માતમ.

———:o:———

નૌહા—૧૧.

મુસલીમકો જો કુફેમેં કઝા લાઇ વતનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
તાઝી હુઈ બેદાદ-ગરી ચરખે કોહનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
બે-કસ વોહ હુવે કુફેમેં ઓર સદમા ઉઠાયે,
ઉફ લબપે ન-લાયે,
હર રોજ ગુજરાહી કીયે રંજો મેહનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
એક સંગ લગા લબપે હુના જામા વોહ પુર ખુન,
યે ઝુલ્મ હે ગરદુન,
જો આખીરી દમ આબ લગાયા થા દહનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

હયહાત યેહી બાઝે પસીં હરફે ઝબાં થા,
કેહદે કોઇ ઇતના,
યે આખીરી પયગામ મેરા શાહે ઝમનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
હરગીઝ ન ફીર આયેં યે. દુશ્મને જાં હે,
મકતુલ યહાં હે,
ફીર જાયેં અગર રાહમેં આતે હેં વતનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
ફરઝંદ મુકીમ ઉનકે જો થે બે-કસો મુઝતર,
વોહ દો મહે અનવર.
તનવીર સીવા ઉનમેં થી સુરજકી કિરનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.
ગુરબતમેં કોઇ રંજ વોહ મઝલુમ તમબ્બુર,
અશકોંસે બહા દુર,
સર આહ યતીમોંકે જુદા હો-ગયે તનસે,
અફસોસ સદ અફસોસ.

વાવેલા-૧૨.

ગમ હે અય હમ સફીર વાવેલા,
ગમમેં હસ-નેનકે દીલ હમારા,
ઓર કલેજા હુવા પારા પારા,
કાહું ઇસ ગમમેં અપના ગીરેબાં યે ચીર-વાવેલા.

મોઅમીનો અશ્રકે ખુની બહાઓ,
નામે શબ્બીર પર જર લુટાઓ,
અર્જ સુનલો યે મેરી સગીરો કબીર—વાવેલા.
ચાંદ ગમકા ફલક પર જો ચમકા,
માહ હે તુમ સુનો ગમ સિતમકા,
જીસમેં કરતે હેં ગમ મીલકે બરના વ પીર—વાવેલા,
જીતને હેં યે ફલક પર સિતારે,
કરતે હેં મીલકે માતમ યે સારે.
ગમગીં મોંહ હે બતાતા હે માહે મુનીર—વાવેલા.
અબ્રભી હે યે આંસુ બહાતા,
ઓર ગમમેં હે સબકો રૂલાતા,
જાનતે કુલ હેં યે હાલ અમીરો ફકીર—વાવેલા.
નેહરેં જો કુછ હેં જારી જહાંમેં,
રાત દીન હેં યે હાલ શોરો ફુગાંમેં,
જોશો ગમમેં હે યે મિસ્લે અબરે મુતીર—વાવેલા.
હેં યે જીતને ઝમીં પર ગુલ અશ્રજાર,
સબ્ઝ રંગકે નશામેં હેં ગમખાર,
હાથ શાખેંભી ફયલાકે માંગે હેં ધીર—વાવેલા.
જર્રરા ગમમેં ઉન્હોંકે હે બે-હોશ,
દીલ હે મગમુમ ઓર હે સિયાહ-પોશ,
હાલ ગમકા બયાં કયા કરે યે હકીર—વાવેલા.

વાવેલા–૧૩.

કરો શોરો ફુગાન વાવેલા,
ગમકી હે દાસ્તાન વાવેલા.
વાવેલા રે વાવેલા, શહે હર દો જહાન–વાવેલા.
ભરકે અફસોસકા ગમસે નાઆરા,
શાહે દુલ્હનને રો રો પુકારા,
રનમેં મારા ગયા મેરા પ્યારા જવાન–વાવેલા.
દરદો ગમસે સકીના પુકારી,
હાયે હો–ગઇ અબ મેં દુખ્યારી,
દેખકર મુઝકો રોતા હે સારા જહાન–વાવેલા.
યે મહીના હે રંજો અલમકા,
હાલ કયા હો બયાં ચશમે નુમકા,
દીલપે મેરે રહેગા ગમકા નિશાન–વાવેલા.
કયસે કયસે થે શાહ પાસ જંગી,
હાથમેં તેગ થી ઉનકે નંગી,
દોશ સબકે થે સબ્ઝ રંગી કમાન–વાવેલા.
જોકે ગમ શાહકા દીલ પર સહેગા,
હાલે દીલ કુછ ન મોંહસે કહેગા,
ઉસપે શાહકા હમેશા રહેગા અમાન–વાવેલા.
હાલ જબ ઉસને લીખ્ખા સિતમકા,
હો–ગયા ચાક સીના કલમકા,

ગવસી કયા હો રકમ શાહકે ગમકા બયાન-વાવેલા.
ગવસી તાકત કહાં હે કલમકો,
લીખ સકે શાહકે રંજો અલમકો,
શક હુઇ આહ ગમસે ઉસકી ઝબાન-વાવેલા.

મુજરા-૧૪.

મુજ-રઇ ઝાલીમોને સતાયા હુસેનકો,
ખુલવાકે પાની તક ન-પીલાયા હુસેનકો.
રોને દીયા ખુદાને ન અહમદકે સામને,
ફીરનીકા બચ્ચા દેકે મનાયા હુસેનકો,
જીસ ગરમીયોંમેં ઘરસે નિકાલા હજાર હયેફ,
કયા ધુપમેં લઇનને જલાયા હુસેનકો.
હુરને કહા ગેહી મેરે દીલકો મલાલ હે,
કયું દસ્તે કરબલામેં મેં લાયા હુસેનકો.
આબીદને વકતે દફનકે શાને હીલા હીલા,
અપના તમામ હાલ સુનાયા હુસેનકો.
શિમરે લઇ-કી સારી જફાએં બયાન કીં,
રોકર નશાને તોક દીખાયા હુસેનકો.
ઉસકો ખુદા ન હશ્રમેં બખશેગા અય રઝા,
હંસ હંસકે જીસ લઇનને રૂલાયા હુસેનકો.

મુજરા—૧૫.

શાહકે મુજ-રઇકો અંદે-શાયે ફરદા કયા હે,
પંજ-તન વાસ્તે બખશીશકે હે પરવા કયા હે.
ગુજરે જો દમ ગમે સરવરમેં ગનીમત જાનો,
મોઅમીનો ઝીસ્તકા દુન્યામેં ભરોસા કયા હે.
જબ ચલે તીર તો હઝરતને રફીકોંસે કહા,
નવ-જવાનો કહો ઇસ-વક્ત ઇરાદા કયા હે.
અર્ઝ કી સબને કે સર તેગ તલે ધર દેંગે,
તુમ સલામત રહો આકા હમેં પરવા કયા હે
જુલ-ફિકારે અ-સ-દુલ્લા જો ખેંચી શાહને,
ગયેબસે આઇ નિદા યે કે ઇરાદા કયા હે.
હલ્ક કટવા-દો જો હો બખશીશે ઉમ્મત મંઝુર,
કૌલ છુટ-પનકા કરો યાદ કે વાએદા કયા હે.
શીમ્રસે કેહતે થે શાહ ચઢ ન-મેરે સીને પર,
દેખ તો કોન હું-મેં તેરા ઇરાદા કયા હે.
માં મેરી ફાતિમા હે બાપ અલી જદ હે નબી,
અરે ઝાલીમ મેરે રત્બેકો તુ સમઝા કયા હે,
મર ગયા હાયે પિસર લાસા પર આહ ન-કી,
જીગરે ફાતિમા ઝોહરાકા કલેજા કયા હે
રાત દીન શૌકે ઝીયારતમેં યે રેહતા હે મુદામ,
અપને મુનીસકો બુલાતે નહીં આકા કયા હે

મુસ્તઝાદ—૧૬.

અસગરકે કહીં લાશપે બાનુ મેરે બાલે,
ઓ ગેસુઓં—વાલે.
યે ગમ—ઝદી માદર ભલા દીલ કયસે સંભાલે,
ઓ ગેસુઓં—વાલે.
બિસ્મીલ્લા તેરી ધુમસે અફસોસ ન—કી મેં,
યે રેહ—ગયા જી—મેં,
અરમાન મેરે દીલકે નહીં કુછભી નીકાલે,
ઓ ગેસુઓં—વાલે.
લે ગોદમેં અબ પ્યાર ભલા કિસકા કરૂંગી,
દુખ કયસે સહુંગી,
જન્નતકો ચલે તુમ મેરે નાઝકે—પાલે,
ઓ ગેસુઓં—વાલે.
બે—રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા,
અય બારે તઆલા,
હે પ્યાસકી શીદ્દતસે ઝબાંમેં પડે છાલે,
ઓ ગેસુઓં—વાલે.
ચલનેકે લીયે આપકે અય યુસુફે સાની,
ગહ્‌વારે મન્નતેં માની,
પર પાઉંભી બાહેર નહીં તુમ ઘરસે નિકાલે,
ઓ ગેસુઓં—વાલે.

બે-જુર્મ જો મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલા-કર,
યું કેહતી હે માદર,
દીન હશ્રકે મોંહ ઉનકે-ભી હો-જાઇંગે કાલે,
ઓ ગેસુઓં-વાલે.
સુખ તુને જવાનીકા ન-કુછ દેખને પાયા,
સબ દીલસે ભુલાયા,
દુન્યાકા મઝા કર ગયા હમ સબકે હવાલે,
ઓ ગેસુઓં-વાલે.
અહુકરને લીખ્ખા હે જો યે મઝમુન સરાસર,
દર હા-લતે અસગર,
વોહ હો-ગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે,
ઓ ગેસુઓં-વાલે.

મુસ્તઝાદ—૧૭.

યું શાહસે હરમ બોલે અદમ સાથ ન લડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
મારેંગે અદુ સબ તુમ્હેં તલવારકી છડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
સમઝાવેં કહાં તક તુમ્હેં અય સરવરે આલમ,
દેખો અજી દેખો,

આંખોસે હમારે હેં રવાં અશકોંકી ઝડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
હે ઉનકી બસા ફોજ બસા ઉનકે અસાકર,
ઓર આપકે હેં કદરે,
વોહ મુદ્દઈ ઝાલીમ હેં ન તુમ ઉનસે ઝગડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
તુમ છોડકે જાઓગે તરફ ફોજે લઈકે,
કરનેકો લડાઈ,
રેહ જાઇંગે કીતનેહી યહાં સા-અતો ઘડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.
હાફેઝ ઉન્હેં સમઝાકે ઇશ્વર જુદ ખુલા ખા,
શીલ હાલ યે કર કામ,
મારેંગે વગર ન ગે ઉન્હેં તેગકી છડીયાં,
સૈયાં મેરે સૈયાં.

રિવાયત-મેંહદી—૧૮.

કાસિમ બનેકી ખાતીર હુરોંને લાઇ મેંહદી,
ખુલ્દે બરીંસે લાકર રોરો લગાઇ મેંહદી.
દુલ્હા બનાકે સબને ચોકીપે ખા બિઠાયે,
સબ મીલકે બીબીયોંને કયસી જમાઇ મેંહદી,
એક શબકી થી સુહાગન ઓર સુબ્હો રાંડ હો-ગઇ,

અહલે હરમને રો રો સારે લગાઇ મેંહદી.
ઇસહાક કયસે ગમમેં શાદી કુછ બનેકી,
કયા રંજ ઔર અલમસે કાસિમને પાઇ મેંહદી.

રિવાયત–મેંહદી—૧૯.

આઇ જબ હઝરતે કાસિમકી સોહાની મેંહદી,
કુર્રતુલ અયનકી વોહ પ્યારી સોહાની મેંહદી,
લાઇ ફિરદોસસે હુરોંને તબક ભરભર કર,
મૌતકે દીનકો બની ઉસકી સોહાની મેં–હદી.
મોંહ બનીકા ન બના દેખને પાયા અફસોસ,
હાથે યે શુક્ર અદા કરકે સોહાની મેંહદી.
શાહે કાસિમને કહે સુનકે કઝાસે યે બાત,
રહે મુઝ ઝુલમેં જફા ખુન હિનાની મેંહદી.
હુરોને દુલ્હા બના કરકે શાહે કાસિમકો,
હાથોંકો કંગના બંધા રંગ જમાની મેંહદી.
બોલી માં હઝરતે કાસિમકી અય મેરે દિલબંદ,
કયસી યે હકકી રઝા તુને રંગાઇ મેંહદી.
બસ તુ મૌકુફ બયાં ગમકા યે કર અય રાવી,
રો રો કર ચશ્મ મેરી ગમસે રંગાઇ મેંહદી.

રિવાયત–તાઝીયા—૨૦.

ચારે યે હેગા આલે પયંબરકા તાઝીયા,
સુલતાને દો–જહાં મહે અનવરકા તાઝીયા,
તશબીહ તો ગલત હે યે કુછ ઓર વોહ થા કુછ,
વોહ ખાસ હે યે કા–ગજે જોહરકા તાઝીયા.
યે ખાસ તો નહીં હે મગર દીલસે જાન–સો,
હે ફાતિમા–કે સાહેબે દિલબરકા તાઝીયા.
ક્યુંકર ન–રોયેં જીન્નો મલક હુર ઓર પુયુર,
યે દેખ શાહે હૈદરે સફદરકા તાઝીયા.
કુરબાન હો–રહે હેં મલક હુર ઓર બશર,
હે યે રસુલે પાકકે દિલબરકા તાઝીયા.
ઇસ ગમસે સિના શક હે હરએક આશીકે હુસેન,
હે તિશ્નાલબ યે અસગરો અકબરકા તાઝીયા,
ગુલશનમેં બુલબુલોંકી ઝબાં–પર હે યે કલામ,
હે યે જનાબે સૈયદે અતહરકા તાઝીયા.
હાફેઝ તુ રહે સૈયદે કૌનેન પર મુદામ,
પરહ ફાતેહા કે હે શહે મેહશરકા તાઝીયા.

ફાતેહા—૨૧.

કેહ સદક દિલસેં પેહલે પયંબરપે ફાતેહા,

મિન બાઅદ ઉનકે મસઝદો મુંબરપે ફાતેહા.
અસહાબ ચાર દીનકે રહબરપે ફાતેહા,
શાહે શહીદ બિસમીલે ખંજરપે ફાતેહા,
પરહ દમ બ-દમ દુરૂદ શહીદોંકી રૂહ-પર,
ઉમ્મતકે વાસતે જો દીયે હેંગે અપના સર,
વયરાન કર મદીનેકે કરબલામેં ઘર,
હે આજ ઉનકે રૌઝયે અતહરપે ફાતેહા.
તેગે જફાસે કત્લ હુયે શાહકે યાર ગાર,
રહમત હો ઉનકી રૂહે મુબારકપે બે-શુમાર,
રાહે ખુદામેં સરકો કીયે હેંગે જો નિસાર,
હો ઉનકી રૂહે પાક મુતહ-હરપે ફાતેહા.
દિલબર હુસેનકે થે મોહિબ્બાને બા-વફા,
કયા તુમસે બોલું ઉનકી શરાફતકા મરતબા.
સત્તર દો તન શહીદ હુયે કરબલામેં જા,
હો ઉનકે સારે ખેશો બિરાદરપે ફાતેહા.
સાલાર દીનકે થે વોહ દુન્યાકે રહ-નુમા,
રાઝી રઝામેં હકકી રહે હોકે બા-સફા,
ફરમાન હકકા લાયે બજા શાહે કરબલા,
હઝરત અલીકે દોનોં દીલાવરપે ફાતેહા.
બારા ઇમામ ચાર દેહ માઅસુમે પાક તન,
થે લાડલે ખુદાકે વોહ મિરલે ગુલે ચમન,
સરદાર દો-જહાંકે મહબુબે જુલ-મનન,

ઉન સબકી રૂહે પાક મુનવ્વરપે ફાતેહા.
હો જાતે પાક સૈયદે મઝલુમ પર દુરૂદ,
બીબી સકીના ઝયનબો કુલસુમ પર દુરૂદ,
હઝરત બતુલ ફાતિમા માઅસુમ પર દુરૂદ,
હરદમ હુસેન-સૈયદો સરવરપે ફાતેહા.

અલ--વિદાઅ—૨૨.

રનમેં કેહતા થા ઝોહરાકા પ્યારા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
આખીરી કરલો મુજરા હમારા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
બીબી ઝય-નબકો કોઈ બુલાઓ,
હાલ મેરા સબ ઉનકો સુનાઓ,
કેહદો ભાઈકો દુક દેખ જાઓ,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
ફીર યે ઝયનબસે બોલે કે બેહના,
સબ્રકો હાથસે તુમ ન-દેના,
બારે અંદોહ સબ સરપે લેના,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
ગર મદીનેમેં જાના તુમ્હારા,
હો તો કહીયો નબીસે ખુદારા,

પ્યાસા તેરે મુસાફીરકા મારા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.
યે જો બાલી હે મેરી સકીના,
ઉસકા મુશ્કીલ હે એ મેરે જીના,
હીજરસે ઉસકે ફટતા હે સીના,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે,

હાયે સુગરાકી દેખી ન સુરત,
હમસે મહજુર હે વકતે રૂખસત,
લે-ચલે દીલપે યે દાગે હસરત,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ-હે.

ફીર સકીનાકો રો રો જગાયા,
અપને સીનેસે ઉસકો લગાયા,
માજરા ઉસકો સબ કેહ સુનાયા,
મુઝ મુસાફીરકી આજ અલ-વિદાઅ હે.

બનજારા—૨૩.

યેહ ગયબી હુવા ઇશારા, બના કાસીમ રનકો સીધારા,
બના કાસીમ બના હે યારો, કોઇ ઉસકો જરા તો
પુકારોજી.

કહો બનીકો કીસકા સહારા—બના કાસીમ.
ગુલ શોરો ફુલકપે જો હે, ન થા નવશાહ હમસે
છુટા હેજી.
અબ કયસે કરે ગુજારા—બના કાસીમ.
હમ ગમકી ગમસે હુયે હેં, બે-મૌત જલનસે
મુએ હેંજી.
હમેં ઉસકી જુદાઇને મારા—બના કાસીમ.
કોઇ કેહતા હમારા જીગર થા, કોઇ કેહતા હમારા
પીસર થાજી.
મેરા દીલબર મેરા પ્યારા—બના કાસીમ.
મેંને તન મન ગમમેં જલાયા, મુઝે ગમમેં નબીને
લગાયાજી.
ગમ અલાઉદ્દીન ફીર હે દુબારા—બના કાસીમ.

બનજારા—૨૪.

મેંને ઢુંડા ચમનકો સારા, ન—મીલા મેરા ગુલ હજારા,
અબ ઉલટી ચમનમેં ખીઝાં હે. વોહ બાદે
બહારી કહાં હે,
બુલબુલોંને રોરો પુકારા—ન—મીલા મેરા.
હે દાગ અઝીઝો જીગર પર, જો ખુદા કરે સો
સર પરજી.

ભર આહકા નાઆરા મારા, ન–મીલા મેરા.
સબ બાગે ઇરમ લુટ ગયા હે, ઘર બાર વતન
છુટા ગયા હેજી.
યું સોચા દીલમેં બિચારા–ન–મીલા મેરા.
જબ રંજો અલમને સતાયા, મેંને અપને જીકો
જલાયાજી.
ક્રીયા ગમસે દીલકો દો–પારા–ન–મીલા મેરા.
બન બનસે સદા યું આઇ, ગયે કહાં જવાં–મર્દ
ભાઇજી,
સુન અલાઉદ્દીન લલકારા–ન–મીલા મેરા.

મરસીયા—૨૫.

તુમ શહાદતકે ફલકકે હો શહા બદરે મુનીર,
આપકે પરતવ–સે દુન્યામેં હેં સબ રોશન ઝમીર.
કિશ–વરે તતહીરકે હો બાદશાહે બે–નઝીર,
દાદ–ખાહે બે–કસાં ઓર આજીઝોંકે દસ્ત–ગીર,
હેં જીગર બંદે અસદ ઝોહરાકી જાં હઝરત હુસેન,
ઓર જનાબે મુસતફાકે હેં યે બે–શક દીલકે ચયેન–૧.
તુમ ઇમામે દો–સરા હો બાદશાહે અતકીયા,
મુલકે તસલીમો રઝાકે આપ હેં ફરમાં રવા,
રૌનકે તખતો વિલાયત બારે ફોકે પેશવા,

મન-બયે જુદા અતા ઓર સાલીકે રાહે અતા-
હૈ જીગર,-૨.

કોન તુમ બિન હૈ શબાબે અહલે જન્નત યા ઇમામ,
સબ્ઝ હૈ તુમસે હી રીહાને શહાદત યા ઇમામ,
રંજ કયા કયા તુમને ખેંચે બહરે ઉમ્મત યા ઇમામ,
આપસે હોગી હમેં ઉકબાકી રાહત યા ઇમામ-
હૈ જીગર,-૩.

હઝરતે બુબક્ર થે ઇન-પર હમેશા જાં-નિસાર,
દોસ્ત રખતે થે ઉમર આદીલ ઇન્હેં લયલો નહાર,
મુનીસો હમ-દમ બહોત થે ઇનકે ઉસમાં નામદાર,
રાઝ યે પિનહાં નહીં સબ ખલ્ક પર હૈ આશકાર-
હૈ જીગર, ૪.

લશ્કરે કીં-પર ચલાઇ શાહે દીને તેગ જો,
રહ કાલીબમેં ગઇ લાખો જુદાઇ દમમેં હો,
આદમો ઇસ્માસે લે સારે નબીયે નેક ખો,
દેખકર કેહને લગે શાહકી શુજાઅત કયું નહો-
હૈ જીગર-૫.

ફાતિમાકી જાન હૈં ઓર લખ્તે દીલે ખયરૂલ ઉમમ,
દોશ-પર જીસકો બીઠાતે થે નબીઉલ મોહ-તરમ,
હૈ પ્યાસા તીન દીનકા કુછ ન-આયા ઉનકો ગમ,
યે ન-સમઝે અહલે શર કરતે હૈં હમ કિસપર સિતમ,
હૈ જીગર-૬.

બરકે દમ વોહ તેગ થી શાહકી કે જીસકો દેખકર,
કાંપતા થા ખૌફસે મીર્રીખ-કા તન ઓર જીગર,
ઉમ્મતે આસીકી બખશીશ થી ઉન્હેં મદ્દે નઝર,
ઇસલીયે સારે સહે જોરો જફાયે અહલે શર-
હેં જીગર-૭.

નવ-નિહાલાંને ચમન રોતે થે ઝારે માર માર,
ફુલ ઇસ ગમસે હુવે થે સુખકર માનીંદે ખાર,
હો-ગઇ હય-હય ખીઝાં બાગે નુબુવ્વતકી બહાર,
બુલબુલેં કેહતી થીં અબ હમ કયું ન-રોયે જાર જાર-
હેં જીગર બંદે-૮.

શાહકા સર શીમ્ર જબ કરને લગા તનસે જુદા,
મચ-ગયા ખુર્રામ હર જી-રૂહ થરરાને લગા,
ઉસ ઘડી જીન્નો મલકને શોકે પીર નાઅરા કીયા,
અય લઇનો બે-હયા કુછભી તો કર ખૌફે ખુદા-
હેં જીગર બંદે-૮.

ઉનકો ફલ હોવેગી ઉકબામેં બહોત હદ્દસે ખુશી,
આજ દુન્યામેં જો ગમ ખાતે હેં શાહકા હર ઘડી,
અશ્ક જો આંખોંસે ગીરતે હેં પચે સિબતે નબી,
બાઓસે અફવે ગુનાહ હોવેગે મેહશરમેં યેહી-
હેં જીગર બંદે-૧૦.

ભેજ ઉન-પર કીબ્રીયા લાખોં તહેયાતો સલામ,
ઓર અપની ખાસ રેહમત ઉનપે નાઝીલ કર મુદામ,
બહરે ઉમ્મત સર કટાયા જીસને હોકર તીશના કામ,

શા-દ-એ ઇસીયાં શહન-શાહે શહીદાં નેક નામ-
હેં જીગર બંદે-૧૧.
અય ખુદાકે બર ગુઝીદા સબ શહીદોંકે ઇમામ,
યે વફા આજીઝે તુમ્હારે હે ગુલામોંકા ગુલામ,
મેહરબાની-કી નઝર અપની રખો ઉસ-પર મુદામ,
વીર્દ હે ઉસકો તુમ્હારે નામકા યે સુબ્હો શામ-
હેં જીગર બંદે-૧૨.

———:o:———

મરસીયા—૨૬.

શોર હે શામકે લશ્કરમેં કે અબ્બાસ આયે,
ઔર તવાતર ખબર આઇ કે બહોત પાસ આયે,
પર ગમે શાહે શહીદાંસે બસદ યાસ આયે,
બોલી તકદીર કે યે જંગ ઉન્હેં રાસ આયે,
આકે ઘોડેકા શુજાઅતને કદમ ચુમ લીયા,
ફતેહને એ-શા-યે દામાને અલમ ચુમ લીયા-૧.
હો-ગયા ફૌજે શકાવતમેં તઝલ-ઝલ બરપા,
પીસરે સાઅદસે હરકારોંને આકર પુછા,
કીસકી આમદ હે કે લશ્કર તહો બાલા હે તેરા,
પીટકર ઝાનુકો યે સાઅદકે બેટેને કહા,
દેખ-લો વોહ બ-શા-ફે હૈદરે કરરાર આયા,
મરગે નવ સબકો મુબારક હો અલમ-દાર આયા-૨.

વાહ કીસ શાનસે સકકાયે હરમ આતા હે,
માઅંરકે-મેં કોઇ ઇસ તરેહસે કમ આતા હે,
કયા દીખાતા હુવા વોહ જાહો હશમ આતા હે,
કયા ઉડાતા હુવા દામાને અલમ આતા હે.
હુસ્ન અયસા કે ફ્રોગે મહે કામીલ ઘટ જાયે,
રોઅબ અયસા હે કે પથ્થર કીભી છાતી ફૂટ જાયે-૩.

ગો-શા-એ દોશપે કયા ખુબ લટકતી હે કમાં,
તીર અગર ઉસકા રવાના હો તો હો રૂહ રવાં,
કહે ચીલાકે જો રૂસ્તમકો કે જાતા હે કહાં,
રૂખ મીલાવે ન-કભી ડરસે હો ગોશેમેં નીહાં,
ગર કમાંદાર તેરા તીર કમાંસે છુટા,
સબ કહેંગે કે માહે નવસે સિતારા ટુટા-૪.

યે તો સબ એક તરફ રોઅબો શુજાઅત દેખો,
એક લાખોંપે ચઢા આતા હે જુરઆત દેખો,
કુવ્વતે બાઝુએ શમ્શીરકી કુવ્વત દેખો,
કયા જવાનીમેં હે આસારે ઇબાદત દેખો,
નેઝા નજદીક અલમકે જો કઝારા ચમકા,
ગોયા ખુરશીદકે પેહલુમેં સિતારા ચમકા-૫.

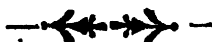
ખુદભી ઇસ ફ્કર્પે હે બહરે શુજાઅતકા હુબાબ,
સા-ગરે મેહર હે બાલાગે માહે આલામ-તાબ,
યાદ હેં ઉસકો સબ આરાસ્તગીકે આદાબ,
જીસ્મ પર જંગકા કયા ખુબ સજા હે અસબાબ,

તેગ જબ મ્યાનસે યે કુસ્તયે ગમ લેવેગા,
શામ તક જાવેગા કુફેમેં ન-દમ લેવેગા-૬.

જોગીનામા—૨૭

હમ જોગી હુસેનાકે યહાં આયે હુયે હેં,
દફતર ગમે શબ્બીરકા હમ લાયે હુયે હેં,
ડાલે હેં ગલે રિશ્તયે ઉલફતકી યે જુન્નાર,
હાં ફુરકતે શબ્બીરમેં ઘબરાયે હુયે હેં,
કરબલમેં ઉદાસી જો હુઇ આયે યહાં પર,
યે જાયે બેહલને-કી જરા પાયે હુયે હેં,
કરબલમેં શહીદોંકી કબર ઓર લહદ પર,
પેહલેસે સરે જારકો ટકરાયે હુયે હેં,
યાસીન શુગલ તુને બહોત ઠીક યે પાયા,
ગમગીન તેરે વકતકે રૂલવાયે હુયે હેં.

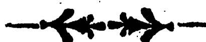
જોગીનામા—૨૮

આજ દીન હે કયામતકે જયસા,
લાખ ફીરઓનમેં હે એક મુસા,
આજ સખતી હે આલે નબીપર,

રનમેં કાસીમ બના હે પ્યાસા,
દુશ્મનોંકે મુકાબીલ હે યારો,
શાહે આલી નબીકા નવાસા,
દીલમેં યાદે ખુદા ઓર સબર હે,
શાકીરે હક હુવા કોઇ ન અયસા,
હેં જો બે-પીર કુફી વ શામી,
ઉનકો દોજખ મીલેગા ન કયસા,
જો શહીદાંને કરબલ હેં ખાલીક,
આબે રહમત સદા ઉનપે બરસા,
હે વસીલા તેરા અયસા ખુરશીદ,
કામીલો સાબીરો હક સના-સા,

———:o:———

માતમ.—૨૯.

ઓય હાયરે સરદાર બાગે ધરમકે,
હેં નવાસે શફીઉલ ઉમમકે—ઓય હાયરે.

કોન અયસા હે જગમેં બહાદુર,
જયસે હસનેન હેં બે-બહાદુર.
હેં વોહ સાલાર બયરલ ઉમમકે—ઓય હાયરે.

સંદમે ઝાહીર હું રંજો અલમકે-ઓય હાયરે.
ઉનકે ગમમેં જો રોયેગા એકબાર,
રહમ ઉનપર કરેગા વોહ ગફ્ફાર,
હોંગે લાયેક વોહ ફઝલો કરમકે-ઓય હાયરે.
ઉનકે ગમમેં જો રોયા કરેગા,
વોહ ખુદાકે અમનમેં રહેગા,
ખુદ્દ દેખેગા બદલેમેં ગમકે-ઓય હાયરે.
આરઝુ હે ગુલામે અલીકો,
યેહ કે દેખું મેં મેહરીલ નબીકો,
પેહલે જાનેસે આખીરકે દમકે-ઓય હાયરે.

માતમ.—૩૦.

ઓય હાયે ગમ યેહ સુગરાકો સુબહો મસા હે,
બાબા બાબાકી દીલસે સદા હે-રે ઓય હાયે.
કેહતી સુગરા થી મેરે ખુદાયા,
કોઇ કાસીદભી મેંને ન-પાયા,
જાને-વાલા ન-કોઇ કરબલા હે-રે ઓય હાયે.
દેખો કાસીમકી હીમ્મત ગીયાન કર,
સરપે શાદીકા સેહરા વોહ રખકર,
ફોજે આદાસે લડને ચલા હે-રે ઓય હાયે.
રાહે યઝદાંમેં સરકો કટાયા,
નારસે આસીયોંકો બચાયા,

હમપે કચસી યે લુતફે જતા હે—રે ઓય હાયે.

શાહકા ગમ હે રહમાં સબકે,
હુરે ગીલમાં બશર ઓર જીનકે,
વાએ—હયે તીહૂતી કીયા જો વક્ષ હે—રે ઓય હાયે.

———:o:———

વાવેલા—૩૧.

આજ કત્લે વલી હે વાવેલા,
અલ—વિદાઅ હે—રહી હે વાવેલા—આજ.
આજ સિબતે નબીકી ગરદન પર,
એક શકીકી છુરી હે વાવેલા—આજ.
આજ દૌલત-સરા મોહંમદકી,
આગસે જલ રહી હે વાવેલા—આજ.
આજ લુટતા હે ધર પયંબરકા,
નહીં પુરસાં કોઇ વાવેલા—આજ.
આજ સિબતે નબીકે ખયમે—મેં,
આગ ભડકી હુઇ હે વાવેલા—આજ.
આજ અકબર અલીકે મયદાંમેં,
દીલપે બરછી લગી હે વાવેલા—આજ.
બે-કફન આજ લાશ સૈયદકી,
કત્લ—ગાહમેં પડી હે વાવેલા—આજ.
આજ દુન્યામેં સબ અંધેરા હે,
એક કયામત મચી હે વાવેલા—આજ.
ખુબ રો—શો ખ્યાલ માતમમેં,
મૌત સર પર ખડી હે વાવેલા—આજ.

વાવેલા—૩૨.

ચલા સુયે સિતમ—ગર વાવેલા,
વોહ ઝોહરાકા દિલબર વાવેલા,
લે તેગે દો—પયકર વાવેલા—ચલા.
વોહ ગુલે રીયાઝે અકરમ,
સુલતાને હુદા શાહે આલમ,
વોહ માહે મુનવ્વર વાવેલા—ચલા.
થા મઝહરે જાતે ઇલાહી,
કીશતી ઉમ્મતકી બચાઇ,
કટવા દીયા હે સર વાવેલા—ચલા.
ઘર રાહે ખુદામેં લુટાયા,
સર સિજદેમેં અપના કટાયા,
વોહ આશીકે દાવર વાવેલા—ચલા.
ખુરશીદ ઝીયાયે અનવર,
પાબંદે રઝાયે દાવર,
તા—બંદએ અખતર વાવેલા—ચલા.
ન—મીલા ઉસે પ્યાસમેં પાની,
કુછ કદર શીમરને ન—જાની,
થા માલીકે કૌસર વાવેલા—ચલા.
અય હુસન યે કોહે માતમ,
ગીર ગયા હે સર પર ઇસદમ,
કેહતે હેં સુખન—વર વાવેલા—ચલા.

રિવાયત-૩૩.

કરબલામેં ગુલ હુવા સાકીયે કૌસરકા ચિરાગ,
નુર રસુલ અયને નબી મહબુબે દાવરકા ચિરાગ.
અર્શ પર સારે મલાયેક સર પટક કેહતે હેં યું,
આજ કયસા ગુલ હુવા હે અરશે દાવરકા ચિરાગ,
પડ-ગઇ તારીકી સહરાયે જહાંમેં એકસાં,
જબ હુવા ગુલ ઝુલ્મસે શેરે દીલાવરકા ચિરાગ.
સબ જહાંમેં પડ-ગયા હે શોરો ગુલ અફસોસકા,
હાયે સદ અફસોસ થા જાને પયંબરકા ચિરાગ.
ચશ્મ ગીરીયાં હોકે અબ ઇસહાક ગમમેં કેહ યેહી,
હાયે જગસે ગુલ હુવા દીને મુનવ્વરકા ચિરાગ,

રિવાયત-૩૪.

કરદમ હે મુજકો વીર્દ દીલ-આરા અલી અલી,
ખાદીમ બ-જાનો દીલ હું તુમ્હારા અલી અલી.
ઇસ ગરદીશે જહાંસે નિહાયત-હી તંગ હું,
બેચારગી-મેં તુમકો પુકારા અલી અલી.
જાઉં કહાં મેં છોડકે દરબાર આપકા,
જુઝ આપકે નહીં હે સહારા અલી અલી,
કિશ્તીયે જુર્મ હો-રહી હે મેરી ગરકે આબ,

પહોંચાદો ઉસકો સુંયે કિનારા અલી અલી.
દરદે જુદાઇસે હું બહોત દીલ મલુલ આહ,
મેરી ખબર લો જલ્દ ખુદારા અલી અલી.
આસાન મુશ્કીલેં કીયે લાખોંકી આપને,
હાફ્રેઝપે અપને લુતફે ખુદારા અલી અલી.

-※-

મુસ્તઝાદ—૩૫.

શાહે શોહદા ખુશ હસબી ખુશ લકબી હે,
આલી નસબી હે.
લા–રેબ કે વોહ ઇબ્ને અલી સિબતે નબી હે,
આલી નસબી હે.
હુર કેહને લગા મીલતેહી અય લશ્કરે આદા,
હે વોહ મેરા આકા.
જીરઅ્ત-કે શુજાઅતસે શુજાઅત-ભી દબી હે,
આલી નસબી હે.
ઇકરારસે ફીરતે હો ખુદાસે નહીં ડરતે,
અચ્છા નહીં કરતે.
એક બે-અદબી ઇનકી તો સો બે-અદબી હે,
આલી નસબી હે.
હે શાને શરાફત યેહી હે જાને શરાફત,
હે કાને શરાફત,
મક્કી મદની હાશેમી—ઓ મુત–તલબી હે,
આલી નસબી હે.

નીકલા સરે મયદાન જો ઇબ્ને અ-સ-દુલ્લાહ,
થરરા ગયે ગુમરાહ,
કુહને લગે બે-શુબાહ યેહી સિબતે નબી હે,
આલી નસબી હે.
કામતસે અયાં સાફ હે તતહીર સરાપા,
તનવીર સરાપા,
હર આઈ-નયે આઇ-નયે ખુલ-અજબી હે,
આલી નસબી હે.
નેઝેપે સરે શાહકા અલ્લાહરે એજાઝ,
આતી-થી યે આવાઝ.
સુલતાને શહીદાં યે ઇમામે અરબી હે.
આલી નસબી હે.

સલામ--૩૬.

મોહંમદ સરવરે આલમ હુયે નુરે ખુદા ઠેહરે,
હુસેન ઉનકા નવાસા કુદ્દતયે કરબો-બલા ઠેહરે.
લબે દરીયા અદુ આકર હજારોં જા-બજા ઠેહરે,
હવા પર ઝુમકર જીસ તરેહસે કાલી ઘટા ઠેહરે.
ચડહેગા ખુન સર પર અય લઇનોં બે-ગુનાહોંકા,
ખુદાકે સામને દેખેં તો કયા ઇસકી જઝા ઠેહરે.
અદુકા કયા બિગાડા યા ભલા આલે મોહંમદને,
કે જીસકે વાસ્તે વેહ ગો-રદે તેગે જફા ઠેહરે.

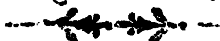
કોઇ શિકવા નહીં મુજકો લઇનોકી જફાઓકા,
મેરી તકદીરકા લીખ્ખા ભલા કીસસે ગીલા ઠેહરે.
શહાદત હો-ચુકી શાહને કહા મયદાને મેહશરમેં,
ખુદા જબ અદલ પર બયઠે હમારા ફેસલા ઠેહરે.
હદીસે કરબલા પઢતા હું ઇશ્કે આલે અહમદમેં,
યે વોહ અફસાના હે જીસસે કે હમ અહલે દીલા ઠેહરે,
ઇલાહી બાદે મુરદન મજ-મયે મયદાને મેહશરમેં,
નબીકા આશીકે સાદીક અલીગે બે-રીયા ઠેહરે.

મુજરા—૩૭.

મુજ-રઇ સારા જહાં હે ગમસે ગીરીયાં ઇન દીનોં,
હર જગા હે માતમે શાહે શહીદાં ઇન દીનોં.
રોતે હેં અહલે ઝમીં કયા માતમે શબ્બીરમેં,
આસમાંભી અશકે શબ-નુમસે હે ગીરીયાં ઇન દીનોં,
અકબરો અસગર પ્યાસે હો-ગયે રનમેં શહીદ,
લુટ-ગઇ હે દૌલતે શાહે શહીદાં ઇન દીનોં.
આસમાંસે ટુટ પડતે હેં સિતારે આજ કલ,
હે બડા અંધેર આલમમેં નુમાંવાં ઇન દીનોં.
લે-ગયે થે નહેર પર તશરીફ પાનીકે લીયે,
તીરકા અબ્બાસ પર બરસા થા બારાં ઇન દીનોં.
યા હુસેન અબ રહમ કીજે તાકે ખાતીર જમાઅ હો,
હે વફા અફકારે દુનિયાસે પરેશાં ઇન દીનોં.

નૌહા--૩૮.

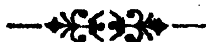
સુગરાને કહા ગમસે ફૂટા જાતા હે સીના,
સુના હે મદીના.
બાબાસે નીકાલા સિતમ-ઇજાદોંને કીના,
સુના હે મદીના.
ખતકો ભેજકે કુફી શહે વાલાકો બુલાયા,
ઓર કયા ન સતાયા,
મજરૂહ કીયા તીરોંસે શબ્બીરકા સીના,
સુના હે મદીના.
આશુરેકે દીન લુટ-ગયા ઝોહરાકા ભરા ઘર,
સરવર હુયે બે-સર.
રાસ આયા ન અબકે યે મોહર્રમકા મહીના,
સુના હે મદીના.
મેહમાનોંકો પાની ન-દીયા કૌમે જફાને,
દીલ તીરોંસે છાને,
દેખા થા ન અબ તક ન સુના થા યે કરીના,
સુના હે મદીના.
વાજેદ નહીં સુગરાકા બયાં કાબીલે તહરીર,
કરતી થી યે તકરીર,
લો ડુબ-ગયા અહમદે મુરસલકા સફીના,
સુના હે મદીના.

નૌહા—૩૯.

——:o:——

અય મોમીનો યે ચાંદ મુસીબતકા હે આયા,
મુસલીમ ગયા મારા,
થા એલચી જો હઝરતે શબ્બીરકા પ્યારા,
મુસલીમ ગયા મારા,
કુફેમેં દગા કરકે લઇનોંને વતનસે,
મેહમાન બુલાકર,
ઉસ બે કસો મઝલુમકા સર તનસે ઉતારા,
મુસલીમ ગયા મારા.
શબ્બીર રોરોકે કેહતે થે બિરાદર,
કયા ગુજરી યે તુમપર,
પેહલા મુઝે યે દાગ મુકદ્દરને દીખાયા,
મુસલીમ ગયા મારા.
અબ મુજકો યકીં અપને–ભી મરનેકા હુવા હે,
મરનેસે તુમ્હારે,
ગોયા યે મુઝે મૌતકા પયગામ હે આયા,
મુસલીમ ગયા મારા.
અફસોસ હે મલઉનોને ખંદકમેં ગીરાકર,
કીસ મકરો દગાસે,
મેહમાંકા દાઅવતકે બઅઝ ખુન બહાયા,
મુસલીમ ગયા મારા.

દરવાઝેમેં લટકા દીયા સર કાટકે અફસોસ,
કુફેમેં તુમ્હારા,
ઓર બાંધકે રસ્સી તને અત-હરકો ફીરાયા,
મુસલીમ ગયા મારા.

મરસીયા--૪૦.

જબ સૈયદે મઝલુમકા લશ્કર ગયા મારા,
ઓર સેહરા બંધા કાસીમે મુઝતર ગયા મારા,
અબ્બાસ અલમ-દાર દીલાવર ગયા મારા,
અકબર ગયા મારા અલી અસગર ગયા મારા.
રોકર કહા તનહાઈ-મેં કયા જીકે કરેંગે,
થી દેર ઈન્હી લોગોંકી અબ હમભી મરેંગે—૧
ઈતનેમેં હુવા હમલા-કુની લશ્કરે બે-પીર,
હઝરતને બહોત મારે લઈ ખીંચકે શમશીર.
સબ અહલે સિતમ હાથે ચલાને વોહ લગે તીર,
ઝખમી હુવે સર તા બ-કદમ હઝરતે શબ્બીર.
તર ખુનમેં દેખા જો અબાયે નબવી-કો,
સદમા હુવા દો-ચંદ હુસેન ઈબને અલીકો—૨
ઉસ વકત યેહી અર્ઝ થી દરગાહે ખુદામેં,
હર આન ચલા જાતા હું મેં તેરી રઝામેં,
કટવા દીયા દીલદારો રફીક અહલે જફામેં,
ઓર એક સુખન તક ન-કહા રંજો બલામેં.

મોંહ કર દીયા ઉન તીરોંકે બારોંકે આગે,
હે કોન હકીકત તેરે એહસાનકે આગે—૩
દી મેરે બુઝુરગોંકો ઝમાનેપે ફઝીલત,
નાનાકો નુબુવ્વત હુઇ બાબાકો ઇમામત,
પેહલે તો મીલી બાઇકો મીરાસે ખીલાફત,
અબ મુજકો ઉસી રબકી ઇનાયત હુઇ ખિદમત.
ઓર ઇસકે સીવા કોનસી ઇઝ્ઝત ન અતા કી,
બે-કસપે ઇલાહી તેરી શફકત હે સદા કી—૪
નાનાકો મેરે અરશે મોઅલ્લા-પે બુલાયા,
સાતોં ફલક ઓર ગુલશને ફિરદોસ દીખાયા.
પહોંચા જો બહોત પાસ તો યે લુત્ફ જતાયા,
ફરમાયા મેરા દોસ્ત મેરે મીલનેકો આયા.
ફીર બોલા કે હે અરશે બરીં તેરેહી ખાતીર,
પયદા કીયે અફલાકો ઝમીં તેરેહી ખાતીર—૫
દરગાહે ઇલાહીમેં થી યે આપકી તકરીર.
પેશાનીયે અનવર પે જો એક આકે લગા તીર,
ખું બેહને લગા ઝખ્મસે હાલત હુઇ તગૈયુર,
દામનસે લગે પુછને ઉસ ખુનકો શબ્બીર.
એક તીર લગા સીનયે સદ ચાકકે ઉપર,
સેરોંસે લહુ બેહને લગા ખાકકે ઉપર—૬
રહ-વારસે ગશ ખાકે ગીરે ખાકપે હઝરત,
બયઠી સરે પુર નુરપે એક ઝુલ્મકી ઝરબત.
ઓર એક સીતમ-ગારને પહોંચાઇ અઝીયત,
મારા શહે મઝલુમપે એક નેઝ-એ આફત,

યે કેહતી હુઇ ખયમેસે ઝયનબ નીકલ આઇ,
શબ્બીર મરા જાતા હે· નાનાકી દોહાઇ—૭
મયદાનમેં હોતી હે મેરે ભાઇપે બે-દાદ,
કરતા નહીં કોઇ રહમ સભી બન-ગયે જલ્લાદ.
યે આપકા ગુલઝાર હુવા જાતા હે બરબાદ,
ફર્યાદ હે ફર્યાદ હે ફર્યાદ હે ફર્યાદ.
ફીર ભાઇકો ચીલાઇ કે હય હય મેરે ભાઇ,
બચ રેહનેકી તેરે કોઇ સુરત ન બન આઇ—૮
ઝયનબકે યે કેહનેપે ઉસે રહમ ન-આયા,
મોંહ ફેરકે ઓરોંકી તરફ ધ્યાન લગાયા.
એક એકને એક એકકો ઇસ તરેહ સુનાયા,
હમ સબને યે કાબુકા બંડા વક્ત હે પાયા.
ખતરા ન-કરો નાલ-યે ઝોહરા વ નબીકા,
સર કાટલો ફરઝંદે રસુલે અરબીકા—૯
નીકલા ક-મ-રે શીમ્ર બદ આમાલસે ખંજર,
મલઉન લગા પુછને રૂમાલસે ખંજર.
ખંજરકી લગા ધાર ફીરાને જો વોહ ખુંખાર,
લોગોંને કહા દેરકા મોઅકા નહીં ઝીનહાર,
ઉસ દુશ્મને ખાલીકને કીયા ઝુલ્મ યે ઇઝહાર,
શબ્બરકી ગરદનપે રખા ખંજરે ખુંખાર—૧૦
કયા સેહલ-સી યે બાતથી બે-પીરકે આગે,
સર કાટ લીયા ભાઇકા હમશીરકે આગે.
ઝાલીમને સરે શાહકો નેઝેપે ચડાયા,
ઓર ખુન ટપકતા હુવા ઝયનબકો દીખાયા.
એક ફખ્રસે મલઉન ઝબાં-પર યેહી લાયા,
કયા કત્લ કીયા હઝરતે બાતુનકા જાયા—૧૧

કુછ દેખતી-ભી હે કે નહીં ધ્યાન કીધર હે,
અય ઝયનબે બે-કસ યે તેરે ભાઇકા સર હે,
ઝયનબ લગી ચીલ્લાને કે હય હય મેરે ભાઇ,
ખંજરસે હુઇ તેરે સરો તનમેં જુદાઇ.
મીટ્ટીમેં મીલી ફાતીમા અમ્માકી કમાઇ,
મેં ને યે સિતમ દેખા મુઝે મૌત ન-આઇ--૧૨

શબ્બીર બિરાદાર પે યે આંઇ હે મુસીબત,
કોન ઓર હે ઇસદમ જો કરે સબકી હિમાયત.
દીલ ટુકડે હુવા ઝયનબે બે-કસકે બયાંસે,
એક શોર પડા નાલા વ ફર્યાદો ફુગાંસે,
એજાઝ બડા કામ હુવા શાહે ઝમાંસે.
કયું કરકે ન-યે ઝુલ્મ નહોં સારે જહાંસે,—૧૩

અબ આગે તાબ નહીં દીલકો કયા કરૂં મેં રકમ,
બસ અબ તો રોક-લીયા ચાહીયે ઇનાને કલમ.
યે અર્ઝ કરતા હું સરવરસે બ-દીદયે નુમ.
કુબુલ હોવે દુઆ જલ્દયા ઇમામે ઉમમ.
મોહીબકો તેરે ન દુન્યામેં કુછ અલમ હોવે,
જો ગમભી હોવે તો યા શાહ તેરા ગમ હોવે —૧૪

મરસીયા—૪૧.

આગે મઝારે પાકે પયંબરપે જબ હરમ,
આંખોમેં અશ્ક લબપે ફુગાં સીનેમેં અલમ.
કેહતે હેં લુટકે આગે હેં જંગલસે હાયે હમ,
ઉઠ્ઠો જરા મઝારસે દેખો તો યે સિતમ.
કબરે નબીપે રખ-દીયા સરકો ઇમામકે,
સદમે બ્યાન કરને લગે તીશ્ના કામકે--૧

હે યે તુમ્હારે નાઝોંકા પાલા હુવા હુસેન,
જો હે શહીદે ખંજરે જોરો જફા હુસેન,
પુછો તો તેરા સર હુવા કયુંકર જુદા હુસેન,
એ કસસે પુછો તુને હે કયા કી ખતા હુસેન.
અય લાલ તુઝકો પાની કીસીને પીલાયા થા,
સુખે ગલેપે યા તેરે ખંજર ચલાયા થા--૨

-બોલો તો તુમને નાઝસે પાલા હસીકો થા,
કાંધેપે તુમને હાથે ચડાયા હસીકો થા.
સીનેપે અપને હાથે સુલાયા હસીકો થા,
ઝુલેમેં હાં મલકને ઝુલાયા હસીકો થા.
એવે હસીકે વાસતે જન્નતસે આતે થે.
જીબ્રીલ હસીકો પીઠપે અપની ચડહાતે થે--૩

ખાલીકકો થા ખ્યાલ યે રોને કહીં ન-પાયે,
શબ્બીર કોઇ રંજ ન હરગીઝ કહીં ઉઠાયે.
પ્યારા હે યે મેરા કોઇ ઇસકા ન દીલ દુખાયે,
પયદા ન વોહ સબબ હો, જો શબ્બીરકો રૂલાયે,
આહુકે રોનેકે લીયે બાબ ઝીદપે આયે થે.
આહુ ઉન્હીંકે વાસતે જીબ્રીલ લાયે થે—૪

દેખો વોહી યે હાથે તુમ્હારા હુસેન હે,
દેખો વોહી તુમ્હારા પ્યારા હુસેન હે,
દેખો વોહી યે ઝુલમકા મારા હુસેન હે,
દેખો વોહી યે અર્શકા તારા હુસેન હે,
ખાલીકને રૂએ હાથે હસીકે બડ હાથે થે.
હુલ્લે હસીકે વાસતે જીબ્રીલ લાયે થે—૫

હાકા થા એક દીન જો તુમ્હારે હુસેન પર,
બે-ચેન હાતીમા થીં ફટા જાતા થા જીગર,
બેકલ યે આપ જબ હુઇ જીબ્રીલકો ખબર,

હુકમે ખુદાસે લાયે થે ખાના વોહ તશ્ત ભર,
જીબ્રીલને :હુસેનકો ખાના ખીલાયા થા,
શબ્બીર તીશના કામકો પાની પીલાયા થા—૬
એકદીન યે થા હુસેન થે ફાકેસે બે-કરાર,
ફાકા થા તીન રોજકા ઓર થે જીગર ફિગાર,
શીદ્દત વોહ પ્યાસકી થી ગશ આતા-થા બાર બાર,
શીમરે શકી હુસેનકે સીનેપે થા સવાર,
અરશે બરીંસે રોનેકી આવાઝ આતી થી,
રોકર સકીના બાપકો અપને બુલાતી થી—૭
વોહ હલ્ક જીસકો ચુમતા થા આપસા નબી,
કુરબાન ફાતીમા થી તો શયદાબી થે અલી,
હય હય ઉસીપે ચલ-ગઇ જંગલમેં હે છુરી,
ઓર લાશ બે-કફન-ભી ઉલકી પડી રહી,
નેઝેપે સર હુસેનકા હય હય ચડાયા દીયા,
ધરસે બુલાકે ખાકમેં હમકો મીલા દીયા—૮
હય હય કીયા હે જુલ્મ પ્યાસા ઇમામકો,
તડપે તો શીમ્રને ન-સંભાલા ઇમામકો,
પાની નહીં દીયા લબે દરીયા ઇમામકો,
મારા હે હાયે શીમ્રને તીશના ઇમામકો,
ઘોડે ચલાયે હાયે તને પાશ પાશ પર,
કયા કયા સિતમ નહીં હુયે બે-કસકી લાશ પર—૯
આયે હેં કરબલામેં ઘર અપના લુટાકે હમ,
આયે હેં દાગ અપને જવાનોંકે ખાકે હમ,
ઓનીસ તનકો આગે હેં બનમેં સુલાકે હમ,
આયે હેં સબકો હાલ અસીરી દીખાકે હમ,

મારા હે બે-ગુનાહ ઉન્હેં ક્યોંકિ યા રસુલ,
હમ બનમેં હાયે હો-ગયે બરબાદ યા રસુલ—૧૦
હમ-હી તો બનમેં આયે હેં લુટ-કર દુહાઇ હે,
પ્યાસોંકી હલ્ક પર ચલા ખંજર દુહાઇ હે,
શબ્બીરકા વહીંપે કટા સર દુહાઇ હે.
તીશના ગયે હેં સબ લબે કૌસર દુહાઇ હે,
સારી કમાઇ લુટ-ગઇ હય હય બુતુલકી,
ઉમ્મતને કદ્ર કી ખેહી આલે રસુલકી—૧૧
રોરો કે ફીર યે કબ્રસ કેહને લગે હરમ,
અય કબ્ર શાક હો તુઝકો ઇસી સરકી હે કસમ.
કેહદે હમ આયે કબ્ર પર અય સરવરે ઉમમ,
શબ્બીર અબ સુનાઇંગ કુછ હાલે દરદો ગમ,
નાનાકા નામ હાયે યે લેતે હેં બાર બાર.
સુરત દીખાદો ઇનકો હેં શબ્બીર બે-કરાર,—૧૨
આંખેં ખુલી હુશેનકી હેં ઇંતેઝારમેં.
લબ હંસ રહે હેં આપ હેં સોતે મઝારમેં,
કુછ કેહ રહે હેં આપસે શબ્બીર પ્યારમેં,
અરમાન ભરે હુયે હેં દીલે દાગ-દારમેં,
હસરત હે સરપે હાલ જો ગુજરા હે સબ સુનાયે,
સીના નહીં હે આપકો દાગે જીગર દીખાયે—૧૩
દેખો વોહી મેં લાલ તુમ્હારા હુસેન હું,
મુઝકો ગલે લગાઓ પ્યારા હુસેન હું,
સરકો હે મેરે તનસે ઉતારા હુસેન હું,
કીસ તરેહસે કહું ગયા મારા હુસેન હું.
તુમને તો હાયે નાઝ ઉઠાયા હુસેનકા,
કાતીલને બનમેં ખુન બહાયા હુસેનકા—૧૪